

PETRUS HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in deze bijbelverkondiging wil ik met u eens kort het leven van de discipel Simon Petrus bekijken. Meestal wordt hij kortweg Petrus genoemd.

Hij was één van de voornaamste discipelen van Jezus, visser van beroep en afkomstig uit het stadje Bethsaïda (de Aramese naam "*Bethsaïda*" betekent overigens "*huis van vis*"). Zijn geboortenaam was "*Simon*", hetgeen betekent "*die hoort, horend*". Sommige bijbeluitleggers verklaren daarom zijn naam vervolgens als "*die gehoorzaamt*". Jezus gaf aan Simon echter een tweede naam, namelijk Petrus (Joh. 1:43). "*Petrus (Céfas)*" betekent "*kleine rots*".

Broeders en zusters, wie het Woord van God beluistert en ook echt met het hart "hóórt" en daarna tot gehoorzaamheid komt, zal geweldig door Jezus worden gezegend. Hij of zij zal zelfs een kleine rots mogen worden in geloof en vertrouwen op Jezus. Hij of zij mag een kleine rots zijn voor zielen in nood, net zoals de Gemeente gebouwd wordt op de belijdenis van de grote rots Jezus Christus, de Zoon van God (Matt. 16:16-18).

Maar alles begint met het zoeken naar Jezus, de Messias, hetgeen Simon Petrus en zijn broer Andréas klaarblijkelijk hadden gedaan (Joh. 1:42-43). En wie zoekt, zal Jezus vinden (Luk. 11:10). Zo ook Simon Petrus, hij zocht en vond de Messias en vervolgens volgde hij Jezus terstond (Mark. 1:16-18).

Daarom ontving Petrus een zegen van Jezus. Het was zelfs een viervoudige zegen:

1. Allereerst ontving hij zoals gezegd een nieuwe naam: Petrus, d.w.z. Kleine Rots. Broeders en zusters, het is goed dat wij ons realiseren, dat als wij Jezus aannemen en Hem volgen en dus een kind van God worden, wij een nieuwe naam van God ontvangen (Openb. 2:17). Die naam kent alleen God nog, maar straks in de hemel zal die naam aan ons bekend worden gemaakt. Door onze wedergeboorte verbindt God de Vader Zijn Naam aan die van ons. Wij maken nu deel uit van Zijn huisgezin.
2. Petrus ontving, net zoals ieder die de Naam van Jezus Christus als Zoon van God belijdt, de macht en de kracht om te heersen over elke band van zonde en duisternis op aarde (Matt. 16:19).
3. Petrus mocht het levende Woord van God ervaren en beseffen dat dit geweldige Woord de sleutel tot het eeuwige leven vormt (Joh. 6:67-68).
4. Petrus had het geloof in Jezus en een blik op Hem ontvangen. Hij mocht ontdekken dat deze Jezus de Woorden van eeuwig Leven bezat (Joh. 6:69).

Broeders en zusters, bent u het met mij eens, dat dit geweldige zegeningen waren? Maar realiseert u zich, dat ook wij en iedereen die Jezus heeft aangenomen, dezelfde zegeningen als Petrus mag en zal ontvangen? Is God niet geweldig goed?

Ja, wij worden gezegend als wij Jezus aannemen. Dit zien wij in Petrus' leven.

Echter, de gevaren die er vervolgens op de loer liggen, zien we eveneens in Petrus' leven. Want een heel veel voorkomende menselijke reactie wanneer men zo gezegend wordt, is het toelaten van hoogmoed in het hart. En u weet dat het Nederlandse spreekwoord luidt: "*Hoogmoed komt vóór de val*". Vóórdat je valt, is eerst de hoogmoed het hart binnen geslopen. Dit negatieve proces verloopt vaak als volgt:

1. Men wordt hoogmoedig.
2. Men gaat vertrouwen op eigen kracht en begint te pochen.
3. Men valt in een geestelijke slaap.
4. Men berokkent schade aan anderen, want men kan het zelf wel opknappen.
5. Men verloochent Jezus.

Laten we eens proberen of we dit proces in het leven van Petrus kunnen ontdekken.

Ad 1

Op het moment dat Jezus aan Zijn discipelen bekend maakte, dat één van hen een verrader zou zijn (Luk. 22:21-23), was hun reactie (en dus ook die van Petrus) totaal verkeerd. Er was geen enkele bezorgdheid in het hart van welke discipel dan ook! *“Oh, God, laat mij toch alstublieft die verrader niet zijn!”* Neen, die bezorgdheid was er niet. Wel vroegen zij zich af wie (van de anderen) dat toch wel zou kunnen zijn. En wat gebeurde er vervolgens? Zij begonnen ruzie te maken, wie van hen de meeste was. Er kwam hoogmoed in hun harten. En ook Petrus deed daar blijkbaar aan mee. Luk. 22:24 – *“En er werd ook twisting onder hen, wie van hen scheen de meeste te zijn.”*

Ad 2

Petrus begon vervolgens hoogmoedig op eigen kracht te vertrouwen, zodat Jezus hem ernstig moest waarschuwen. Luk. 22:31-33 – *“En de Heere zeide: Simon, Simon, ziet, de satan heeft ulieden zeer begeerd om te ziften als de tarwe; Maar ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude; en gij, als gij eens zult bekeerd zijn, zo versterk uw broeders. En hij zeide tot Hem: Heere, ik ben bereid, met U ook in de gevangenis en in den dood te gaan.”* Helaas was de reactie van Petrus averechts, want hij nam Jezus' advies niet ter harte. Hij werd niet tot nadenken gestemd. Neen, hij pochte zelfs dat hij bereid zou zijn om voor Jezus te sterven.

Het ziften van de tarwe betekent, dat het kaf en andere onreinheid, zoals bijvoorbeeld kleine kiezelsteentjes, gescheiden wordt van de tarwekorrels door het graan met een zeef in de wind op te werpen. Als satan Petrus dus wilde ziften, houdt dat in dat satan wilde bezien of er écht iets goeds in Petrus te vinden zou zijn, hetgeen hij echter zeker niet verwachtte. Broeders en zusters, er is nog een bijbeltekst over Jezus' waarschuwing te vinden. Met deze tekst wordt het nog iets duidelijker. Matt. 26:31-35 – *“Toen zeide Jezus tot hen: Gij zult allen aan Mij geërgerd worden in dezen nacht; want er is geschreven: Ik zal den Herder slaan, en de schapen der kudde zullen verstrooid worden. Maar nadat ik zal opgestaan zijn, zal ik u voorgaan naar Galilea. Doch Petrus, antwoordende, zeide tot Hem: Al werden zij ook allen aan U geërgerd, ik zal nimmermeer geërgerd worden. Jezus zeide tot hem: Voorwaar, ik zeg u, dat gij in dezen zelfden nacht, eer de haan gekraaid zal hebben, Mij driemaal zult verloochenen. Petrus zeide tot Hem: Al moest ik ook met U sterven, zo zal ik U geenszins verloochenen! Desgelijks zeiden ook al de discipelen.”*

Petrus verklaarde dat hij zich nooit aan Jezus zou ergeren. Dit gebruikte woordje “*ergeren*” is het Griekse “*skandalizo*”. Het betekent “*aanstoot geven, aanstoot nemen, krenken, gekrenkt voelen, ergeren, struikelen, wantrouwen, verleiden tot zondigen, afvallen, maken dat iemand afvallig wordt, verontwaardigd maken, verontwaardigd zijn*”

Ziet u, broeders en zusters, hoever Petrus in zijn hoogmoed ging? Hij verklaarde zichzelf in feite ter plekke volmaakt, als het ging om zijn relatie met Jezus. *“Neen, Heer, nooit, maar dan ook nooit, zal ik u verlaten, laat staan verloochenen. Ik zal u altijd van harte liefhebben en nooit zal ik mij aan U ergeren. Nooit, Heer!”*

Laten we toch onze eigen harten grondig onderzoeken op aanwezigheid van eigen kracht en misplaatst vertrouwen op onszelf. Want het Woord waarschuwt ons, dat die meent te staan, moet toezien dat hij niet valt (1 Cor. 10:12).

Ad 3

Broeders en zusters, als wij hoogmoedig zijn en op onszelf vertrouwen, zullen wij in een geestelijke slaap vallen. Dit overkwam ook Petrus en wel juist op het belangrijkste en meest kwetsbare moment, namelijk toen Jezus verwachtte dat hij samen met Hem zou strijden in Zijn gebedsworsteling in Gethsemané.

Mark. 14:32-38 – *“En zij kwamen in een plaats, welker naam was Gethsemané, en Hij zeide tot Zijn discipelen: Zit hier neder, totdat ik gebeden zal hebben. En Hij nam met Zich Petrus, en Jakobus, en Johannes, en begon verbaasd en zeer beangst te worden; En zeide tot hen: Mijn ziel is geheel bedroefd tot den dood toe; blijft hier, en waakt. En een weinig voortgegaan zijnde, viel Hij op de aarde, en bad, zo het mogelijk ware, dat die ure van Hem voorbijginge.*

En Hij zeide: Abba, Vader! alle dingen zijn U mogelijk; neem dezen drinkbeker van Mij weg, doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt. En Hij kwam, en vond hen slapende, en zeide tot Petrus: Simon! slaapt gij? Kunt gij niet een uur waken? Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.”

Doordat Petrus hoogmoed en vertrouwen op eigen kracht in het hart had toegelaten, was hij niet geestelijk sterk meer en niet meer in staat om te waken en te bidden. Opnieuw waarschuwde Jezus hem voor de zwakheid van zijn vlees en riep hem op om te waken en te bidden. Maar opnieuw nam Petrus Jezus' waarschuwing niet ter harte, want hij kwam in de vierde fase van de geestelijke afval terecht.

Ad 4

In het vierde stadium in deze geestelijke afval begint men geestelijke schade aan anderen te berokkenen. Door je verkeerde houding kunnen of willen andere broeders en zusters niet meer met een open hart naar het Woord van God luisteren.

Want wat gebeurde er? Meteen nadat Jezus in Zijn gebedsworsteling in Gethsemané had overwonnen, werd Hij gearresteerd. In feite liet Hij Zich gewillig arresteren. Maar dat was voor Petrus niet acceptabel en hij hakte met een zwaard iemands oor af, waarmee hij in feite rechtstreeks tegen Gods plan en wil acteerde.

Joh. 18:10-11 – “Simon Petrus dan, hebbende een zwaard, trok hetzelfde uit, en sloeg des hogepriesters dienstknecht, en hieuw zijn rechteroor af. En de naam van den dienstknecht was Malchus. Jezus dan zeide tot Petrus: Steek uw zwaard in de schede. Den drinkbeker, dien Mij de Vader gegeven heeft, zal Ik dien niet drinken?”

Terwijl zijn eigen oorspronkelijke naam “die hoort, horend” betekent, zorgde Petrus er voor dat de dienstknecht Malchus niet meer kon horen. In geestelijke zin wil dit zeggen, dat hij door Petrus' verkeerde actie niet meer naar het Woord van God kon luisteren, noch het in zijn hart ontvangen.

Ad 5

Op het dieptepunt van zijn geestelijke afval verloochende Petrus Zijn Heiland Jezus Christus. Ook in die verloochening kunnen we in het Woord van God verschillende fasen ontdekken, waarop wij onze eigen levens grondig moeten onderzoeken, zodat we er ons voordeel mee kunnen doen.

Mark. 14:53-54 – “En zij leidden Jezus henen tot den hogepriester; en bij hem vergaderden al de overpriesters, en de ouderlingen, en de Schriftgeleerden. En Petrus volgde Hem van verre, tot binnen in de zaal des hogepriesters, en hij was mede zittende met de dienaren, en zich warmende bij het vuur.”

Jezus was gearresteerd en naar de rechtzaal gebracht en wat deed Petrus? Hij warmde zich bij het vuur van juist diegenen, die Jezus haatten en wilden doden. Voelde hij zich er prettig?

Mark. 14:57-62 – “En enigen, opstaande, getuigden valselijk tegen Hem, zeggende: Wij hebben Hem horen zeggen: Ik zal dezen tempel, die met handen gemaakt is, afbreken, en in drie dagen een anderen, zonder handen gemaakt, bouwen. En ook alzo was hun getuigenis niet eenparig. En de hogepriester, in het midden opstaande, vraagde Jezus, zeggende: Antwoordt Gij niets? Wat getuigen dezen tegen U; Maar Hij zweeg stil, en antwoordde niets. Wederom vraagde Hem de hogepriester, en zeide tot Hem: Zijt Gij de Christus, de Zoon des gezegenden Gods? En Jezus zeide: Ik ben het. En gijlieden zult den Zoon des mensen zien zitten ter rechter hand der kracht Gods, en komen met de wolken des hemels.”

In feite kreeg Petrus hier een prachtige gelegenheid om te getuigen dat Jezus de Christus was, de Zoon van God. Maar hij deed niets. Hij stond niet op om de woorden van de valse getuigen, die leugenaars, te ontkrachten. Petrus had angst en bleef stilletjes zitten. En daarom was het toen nog maar een klein stapje naar de echte verloochening.

Mark. 14:66-72 – “En als Petrus beneden in de zaal was, kwam een van de dienstmaagden des hogepriesters; En ziende Petrus zich warmende, zag zij hem aan, en zeide: Ook gij

waart met Jezus den Nazarener. Maar hij heeft het geloochend, zeggende: Ik ken Hem niet, en ik weet niet wat gij zegt. En hij ging buiten in de voorzaal, en de haan kraaide. En de dienstmaagd, hem wederom ziende, begon te zeggen tot degenen, die daarbij stonden: Deze is een van die. Maar hij loochende het wederom. En een weinig daarna, die daarbij stonden, zeiden wederom tot Petrus: Waarlijk, gij zijt een van die; want gij zijt ook een Galileër, en uw spraak gelijkt. En hij begon zichzelf te vervloeken en te zweren: Ik ken dezen Mens niet, Dien gij zegt.”

Petrus had zichzelf totaal niet meer in de hand. De angst had zijn hart in de greep en hij verloochende Jezus met een vloek en een eed. Zo bang was hij voor zijn hachje!

Dit moet ons waarschuwen, geliefde broeders en zusters! Want Petrus was hoe dan ook een oprecht man en hij had Jezus van harte en oprecht lief. Toen hij Jezus zei, dat hij zelfs voor Jezus wilde sterven, had hij dat beslist gemeend. Maar de zwakheid van Petrus was zijn hoogmoed en vertrouwen op eigen kracht. En die zwakheid in zijn eigen hart had hij niet gekend, niet onderkend, noch erkend. En daarom had die zwakte hem nu de das omgedaan. Doot te waken en te bidden had hij zijn geestelijke zwakte door de Heilige Geest kunnen laten veranderen in geestelijke kracht. Maar hij had het niet gedaan. Broeders en zusters, wij zijn beslist niet beter dan Petrus. Laat ons dus op onze quivive zijn. Het is niet voldoende om alleen maar van goede wil te zijn! Er is meer nodig.

Petrus werd keihard geconfronteerd met zijn zonde. De haan kraaide driemaal en hij kwam tot bezinning en herinnerde zich hoe Jezus hem had gewaarschuwd. En hij weende bittere tranen. Mark. 14:72 – *“En de haan kraaide de tweede maal; en Petrus werd indachtig het woord, hetwelk Jezus tot hem gezegd had: Eer de haan tweemaal gekraaid zal hebben, zult gij Mij driemaal verloochenen. En hij, zich van daar makende, weende. “*

Maar, broeders en zusters, hoe groot de geestelijke afval van Petrus ook was, hoe groot zijn zonde ook was, hoe groot onze zonden ook zijn, toch is Jezus' Liefde oneindig veel groter. Toch schenkt Jezus in Zijn grote Liefde altijd weer genade.

Want nadat Petrus Jezus tot driemaal toe had verloochend, keek Jezus hem recht in de ogen aan. En toen realiseerde hij zijn misstappen. Luk. 22:61-62 – *“En de Heere, Zich omkerende, zag Petrus aan; en Petrus werd indachtig het woord des Heeren, hoe Hij hem gezegd had: Eer de haan zal gekraaid hebben, zult gij Mij driemaal verloochenen. En Petrus, naar buiten gaande, weende bitterlijk. “*

Ik denk dat de ogen van Jezus vol van vergevende Liefde zullen zijn geweest, maar ook verdrietig om wat Petrus had gedaan. Maar ik denk niet dat er boosheid of verwijt in Zijn ogen is geweest. En ik denk dat Petrus juist door de liefdevolle blik van Jezus tot bezinning kwam, naar buiten ging en bitter weende. Petrus zal hebben ervaren, dat Jezus tot in de schuilhoeken van zijn donkere hart keek en alles ontdekte.

Wat moet Petrus zich vreselijk hebben gevoeld en door een hel zijn gegaan, omdat hij Zijn geliefde Heiland zo had verloochend. Dat wist Jezus ook!

Waarom kan ik dit zeggen, broeders en zusters? Omdat na Zijn Opstanding uit het graf Jezus via de engel een speciale boodschap voor Petrus had, namelijk om hem te laten weten, dat Hij hem had vergeven. Mark. 16:5-7 – *“En in het graf ingegaan zijnde, zagen zij een jongeling, zittende ter rechterzijde, bekleed met een wit lang kleed, en werden verbaasd. Maar hij zeide tot haar: Zijt niet verbaasd; gij zoekt Jezus den Nazarener, Die gekruist was; Hij is opgestaan; Hij is hier niet; ziet de plaats, waar zij Hem gelegd hadden. Doch gaat heen, zegt Zijnen discipelen, en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea; aldaar zult gij Hem zien, gelijk Hij ulieden gezegd heeft.”*

Speciaal aan Petrus moest worden verteld, dat Jezus voor zou gaan naar Galilea. Petrus hoorde er nog bij. Jezus had hem niet afgeschreven en schonk hem vergeving en genade. Jezus had hem nog steeds lief.

En daar in Galilea, aan de oever van het meer, kwam Petrus tot belijdenis van zijn zonde.
“Heer, u weet alle dingen, maar tóch heb ik u lief, hoewel slechts met onvolmaakte, menselijke liefde.”

Joh. 21:15-17 – *“Toen zij dan het middagmaal gehouden hadden, zeide Jezus tot Simon Petrus: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij liever (achapao) dan dezen? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere! Gij weet, dat ik U liefheb (filéo). Hij zeide tot hem: Weid Mijn lammeren. Hij zeide wederom tot hem ten tweeden maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief (achapao)? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere, gij weet, dat ik U liefheb (filéo). Hij zeide tot hem: Hoed Mijn schapen. Hij zeide tot hem ten derden maal: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij lief (filéo)? Petrus werd bedroefd, omdat Hij ten derden maal tot hem zeide: Hebt gij Mij lief, en zeide tot Hem: Heere! Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U liefheb (filéo). Jezus zeide tot hem: Weid Mijn schapen.”*

De Nederlandse vertaling brengt helaas niet de kern van Petrus' belijdenis tot uitdrukking. In de grondtaal, het Grieks, zijn er meerdere woorden voor het woord *“liefhebben”*, onder andere *“achapao”* en *“fileo”*. *“Achapao”* representeert *“de goddelijke, volmaakte liefde”*. *“Fileo”* staat voor *“de onvolmaakte, menselijke genegenheid en liefde”*.

Jezus vroeg dus eerst tweemaal aan Petrus of hij Hem met goddelijke liefde liefhad. Petrus antwoordde naar waarheid, dat hij Hem slechts met menselijke genegenheid liefhad. Toen Jezus hem de derde maal vroeg of hij Hem (slechts) met menselijke genegenheid liefhad, erkende Petrus: *“Ja, Heer, slechts met onvolmaakte, menselijke liefde. U weet alle dingen. Óók, dat ik U heb verloochend”*.

Geliefde broeders en zusters, als wij ons bekeren en onze zonden belijden, dan zal Jezus ons vergeven. Zelfs als wij Hem verloochend of verraden hebben. Hij is zo lief en goed. Geen zonde is zo groot als Jezus Liefde en genade.
 De Here zegene u deze week. Amen.